

Republika Hrvatska
Županijski sud u Karlovcu
Karlovac

GŽ R-7/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Karlovcu u vijeću sastavljenom od sudaca, Vinke Vrančić predsjednice vijeća, Vesne Britvec članice vijeća i suca izvijestitelja i Alenke Laptalo članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza AIR ADRIATIC d.o.o. u stečaju, za zračni prijevoz putnika i robe u stečaju iz Pule, OIB 82925969030, Valtursko polje 210, Pula, zastupana po punomoćniku Anki Zaharija, odvjetnici iz Rovinja protiv tuženika Stjepana Bedića iz Stupničkog Obreža, Ul. Javora 2, OIB 74768880762 zastupanog po odvjetnicima Odvjetničkog društva Ilić i Ilić d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci broj Pr-26/2022-6 od 12. svibnja 2022., na sjednici vijeća održanoj 18. siječnja 2023.,

p r e s u d i o j e

I Djelomično se odbija žalba tužitelja, te se presuda Općinskog suda u Rijeci broj Pr-26/2022-6 od 12. svibnja 2022., potvrđuje pod točkom I. izreke.

II Djelomično se prihvaća žalba tužitelja u odnosu na odluku o troškovima postupka, te se presuda Općinskog suda u Rijeci broj Pr-26/2022-6 od 12. svibnja 2022., u dijelu pod točkom II izreke preinačava:

Nalaže se tužitelju, Stečajna masa iza AIR ADRIATIC d.o.o. u stečaju, za zračni prijevoz putnika i robe u stečaju iz Pule, OIB 82925969030 da tuženiku Stjepanu Bediću naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.239,84 EUR¹/16.875,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od 12. svibnja 2022. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.322,65 EUR¹/17.500,00 kn.

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbe.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog suda u Rijeci broj Pr-26/2022-6 od 12. svibnja 2022., točkom I izreke odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 30.000 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti obračunato primjenom srednjeg tečaja Hrvatske narodne banke na dan plaćanja sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos po stopi koju Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka plaća na devizne štedne uloge u eurima po viđenju tekućoj na taj iznos od 27. veljače 2005. do isplate.

2. Tuženik je dužan tužitelju da tuženiku naknaditi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 30.937.50 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od 12. svibnja 2022. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana."

2. Protiv navedene presude žalbu je pravovremeno izjavio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. i stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13., 89/14. i 70/19 80/22. - dalje ZPP), zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primijene materijalnog prava, te pobija i odluku o troškovima postupka. Tužitelj u bitnome navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Zakona o obveznim odnosima iz 2005., a koji je stupio na snagu 1.1.2006., jer da se u ovom postupku radi o obveznopравnom odnosu koji je nastao za vrijeme važenja Zakona o obveznim odnosima objavljenim u Narodnim novinama broj 53/91., 73/91., 3/94., 7/96. i 112/99. - dalje ZOO/91, da je trebalo primijeniti odredbe Zakona o radu koji je bio na snazi 26. siječnja 2005. Tužitelj ponavlja da tuženik nije ispunio preuzetu obvezu iz Ugovora o radu, odnosno redovito je otkazao ugovor o radu prije isteka roka od 4 godine, te je stoga dužan ispuniti ugovornu obvezu, odnosno isplatiti tužitelju ugovoreni iznos od 30.000,00 EUR.

Tužitelj navodi da se radi o ugovornoj kazni iz članka 270 ZOO/91 i da je stav prvostupanjskog suda pogrešan u odnosu na razloge redovitog otkaza ugovora o radu koji je tuženik dao tužitelju, te se poziva na presude Trgovačkog suda u Rijeci, Stalna služba u Pazinu broj P-326/11 od 7.11.2013., 286/11 od 7.11.2013 i Visokog trgovačkog suda broj PŽ-648/14-3 od 12.2.2014. i PŽ-3582/14-3 od 13.5.2014.

Tužitelj osporava i odluku o troškovima postupka jer da troškovi nastali do nastupanja pravnih posljedica otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem imaju sudbinu tražbina u povodu koje su nastale i koje su trebale biti prijavljene u stečaju, a nisu, pa da se o njima ne može odlučivati u parnicu, već da tuženik, u slučaju da uspije u ovom postupku, ima pravo samo na naknadu onih troškova nastali nakon nastavljanja postupka u ovoj pravnoj stvari 14.1.2019., te je sud kod odmjeravanja troškova postupka trebao primijeniti odredbu članka 95. stavak 3. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96. do 71/15.) članka 165. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15. do 36/22.) te upućuje na Odluke VTS broj PŽ-4058/2019 od

3.12.2019. i PŽ-1754/21-2 od 18.5.2021. Tužitelj predlaže žalbu prihvatiti, pobijanu presudu preinačiti usvajanjem tužbenog zahtjeva uz naknadu troškova postupka i troška žalbe, u protivnom predlaže pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

3. U odgovoru na žalbu tuženik osporava žalbene navode tužitelja, navodi da je on svoju ugovornu obvezu izvršio, da ugovaranje ugovorne kazne nije pravno valjano, da je ništavo, da su odredbe Zakona o radu lex specialis, poziva se na presudu Županijskog suda u Puli broj GŽ-811/11-3 od 20.6.2011., da obzirom je tužitelj 2006. prestao sa letačkim aktivnostima i da je 5.10.2007. nad tužiteljem otvoren stečaj, ne bi mogao raditi 4 godine. Tuženik ponavlja da tužitelj nije izvršavao preuzete obveze ugovorom o radu kao što su npr.: nije isplaćivao plaću, poštivao radno vrijeme, sigurnost zrakoplova, putnika i posade i dr., da postupci na čije presude upućuje tužitelj nisu istovjetne ovom postupku. U odnosu na odluku o troškovima postupka tuženik navodi da su svi troškovi uzrokovani radnjama stečajnog upravitelja i dosuđeni su tek prvostupanjskom presudom. Tuženik predlaže žalbu odbiti a pobijanu presudu potvrditi.

4. Žalba tužitelja nije osnovana u odnosu na predmet spora.

4.1. Žalba tužitelja djelomično je osnovana u odnosu na odluku o troškovima postupka.

5. Povodom žalbe tužitelja, a po službenoj dužnosti ovaj drugostupanjski sud nije utvrdio da je pobijano rješenje doneseno ili da je postupak koji je prethodio njegovom donošenju vođen, uz počinjenje bitne povrede iz članka 354. stavak 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 28/13., 89/14., 70/19., 80/22. - dalje ZPP), a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijana presuda nije obuhvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka na koju u žalbi upućuje tužitelj (članak 354. stavak 2. točka 11. ZPP). Činjenično stanje je pravilno utvrđeno, ali je zbog pogrešnog pravnog stava pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

6. Predmet spora je naknada štete nastale kao ugovorne kazne ugovorene Ugovorom o radu koji su tužitelj kao poslodavac i tuženik kao zaposlenik zaključili 3.2.2004., za radno mjesto kopilota.

7. Među strankama nisu sporne činjenice:

- zaključenja Ugovora o radu 3.2.2004. za radno mjesto kopilota,
- da je tužitelj snosio troškove školovanja, odnosno, osposobljavanja tuženika za radno mjesto kopilota,
- da je tuženik završio školovanje i osposobljavanje,
- da je ugovorena obveza tuženika da nakon zaključenja ugovora o radu radi kod tuženika najmanje 4 godine,
- da je Ugovorom o radu člankom 3. ugovorena obveza tuženika na isplatu naknade štete za iznos troškova osposobljavanja u iznosu od 30.000,00 EUR ukoliko radnik raskine ili otkáže Ugovor o radu prije roka, članak 3. stavak 2. Ugovora o radu,
- da je tuženik 26.1.2005. redovito otkazao Ugovor o radu zbog neuredno izvršavanja ugovornih obveza u vidu neredovite isplate plaća, nepoštivanja radnog

vremena, korištenja godišnjeg odmora, ne plaćanja naknade za unapređenje procesa rada.

8. Na temelju navedenih činjenica koje nisu bile tijekom prvostupanjskog postupka sporne, prvostupanjski sud zauzima stav, da je redoviti otkaz ugovora o radu opravdan jer je tuženik završio školovanje, radio kod tužitelja koji je isplaćivao dio ugovorene plaće i to sa zakašnjenjem, kasnio sa plaćanjem dnevnica i putnih troškova, određivao korištenje godišnjeg odmora bez zahtjev tuženika i bez plana korištenje godišnjeg odmora, da tuženiku nije isplatio naknadu za unapređenja izuma koje je tužitelj prihvatio u poslovanju, pa da postoje na strani tuženika opravdani razlozi zbog kojih nije u obvezi tužitelju naknaditi štetu propisanu člankom 3. Ugovora o radu.

9. Iako je ovakav stav prvostupanjskog suda pogrešan, pravilno je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja.

10. Naime, zbog činjenice što tužitelj temelji tužbeni zahtjev na članku 270. ZOO/91, odnosno na ugovornoj kazni, tužbeni zahtjev tužitelja je valjalo odbiti, a ne zbog neurednog ispunjavanja obveze poslodavca prema tuženiku.

11. U ovom parničnom postupku, obzirom na vrijeme kada je nastao radno pravni odnos između stranaka, primjenjuju se odredbe Zakona o radu koji je bio u to vrijeme na snazi, a to su odredbe Zakona o radu ("Narodne novine" broj 35/95., 54/95., 65/95., 102/98., 17/01., 82/01., 114/03., 123/03., 142/03. i 30/04. –dalje ZR/95).

12. Odredbom članka 6. ZR/95 propisana je primjena općih propisa na sklapanje, valjanost, prestanak ili koje drugo pitanje u svezi s ugovorom o radu a koje nije uređeno ZR/95, ili drugim zakonom.

13. Odredbom članka 7. ZR/95 propisana je sloboda ugovaranja i njezina ograničenja, odnosno ugovaraju se uvjeti rada koji su povoljniji za zaposlenike, dakle, za radnika treba primijeniti najpovoljnije pravo.

14. Odredbom članka 97. ZR/95 propisana je mogućnost ugovaranja ugovorne kazne, ali isključivo i samo za slučaj poštivanje ugovorne zabrane utakmice, a što nije slučaj u ovom postupku.

15. Ugovorna kazna nije predviđena odredbama ZR/95, a za zaposlenika je takovo ugovaranje nepovoljnije od onoga predviđenog ZR/95, a odredbe ZR su lex specialis u odnosu na opće odredbe obveznog prava, odnosno članka 70. ZOO/91 na koji se u žalbi poziva tužitelj.

16. Prema sudskoj praksi županijskih sudova, ugovaranje ugovorne kazne prilikom sklapanja ugovora o radu, u ovom slučaju isplate naknade štete u iznosu od 30.000,00 EUR, je ništavo, jer je protivno odredbama Zakona o radu, a osim toga je i nemoralno, jer se za jednu stranu ugovora nastala ne pripadajuća imovinska korist koja je protivna vrijednosti davanja, te se u ovom slučaju radi o djelomičnoj ništavnosti ugovora o radu. Ne manje važna je činjenica da je tuženik završio

školovanje i da je po završetku školovanja i radio kod tužitelja određeno vrijeme, dakle djelomično je amortizirao troškove školovanja, međutim tužitelj nije postavio tako tužbeni zahtjev (presuda Županijski suda u Puli broj GŽ-811/11, GŽ-2481/08 i dr.).

17. Obzirom je ugovaranje ugovorne kazne suprotno odredbama ZR i moralu, Ugovor o radu zaključen između tužitelja i tuženika 3.2.2004. u tom dijelu djelomično je ništav obzirom na odredbe članka 103. i 105. - ZOO/91, stoga je na temelju članka 368. stavak 2. ZPP-a, pobijana presuda potvrđena, a žalba tužitelja odbijena kao neosnovana u odnosu na predmet spora.

18. Tužitelj osnovano osporava odluku o troškovima postupka. Naime, tijekom ovog postupka nad tužiteljem je otvoren stečajni postupak rješenjem trgovačkog suda u Pazinu broj St-23/07-20 od 5.10.2007., te je rješenjem prvostupanjskog suda broj P-2257/05-47 od 16.11.2007. određen prekid postupka. Nastavak postupka određen je rješenjem prvostupanjskog suda broj P-2257/2005 od 14.1.2019.

19. Ovaj postupak je započeo prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, pa je stoga tuženik sve parnične troškove iz ovog postupka, a do otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, odnosno do 5.10.2007., na temelju članka 167. Stečajnog zakona (Narodne novine" broj 71/15., 104/17.), morao kao stečajni vjerovnik prijaviti u stečajnom postupku, a iz stanja spisa ne proizlazi da je tuženik u stečajnom postupku prijavio tražbinu - troškove parničnog postupka, a kako to u žalbi osnovano tvrdi i tužitelj.

20. Obzirom tuženik nije parnične troškove, nastale u ovom postupku prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, prijavio u stečajnom postupku to tuženik nema procesnu legitimaciju za vođenje postupka u odnosu na troškove postupka nastale do otvaranja stečaja nad tužiteljem.

21. Odredbom članka 165. Stečajnog zakona propisano je da protivna strana koja je uspjela u parnici, troškove parničnog postupka nastale do prekida postupka kao i troškove nastale nakon prekida postupka, ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenoga zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parničnoga postupka nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.

22. Tuženik je postavio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka nastalih do prekida parničnog postupka, pa je te troškove trebao prijaviti u stečajnom upravitelju i ostvariti ih kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku.

23. Slijedom navedenog žalbu tužitelja u odnosu na troškove postupka valjalo je prihvatiti i pobijanu presudu pod točkom II preinačiti i odbiti kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka do prekida parničnog postupka, odnosno za iznos od 2.322,65 EUR/17.500,00 kn.

24. Tuženik ima pravo na naknadu troškova postupka koji su nastali nakon što je prvostupanjski sud rješenjem od 14.1.2019., odredio nastavak postupka, a ti se

troškovi sastoje od troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku i u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi za rad odvjetnika, a odnose se na:

Sastav prijedloga za povrat u prijašnje stanje/žalba od 21.3.2019. u iznosu od 165,90 EUR/1.250,00 kn, zastupanja na ročištu 21.11.2019. u iznosu od 331,81 EUR/2.500,00 kn, sastava prijedloga za povrat u prijašnje stanje 132,72 EUR/1.000,00 kn, zastupanja na ročištu 1.10.2020. u iznosu od 331,81 EUR/2.500,00 kn, sastava žalbe od 25.11.2020. u iznosu Od 165,90 EUR/1.250,00 kn, sastava podneska u iznosu od 331,81 EUR/2.500,00 kn i zastupanja na ročištu 28.2.2022. u iznosu od 331,81 EUR/2.500,00 kn ili ukupno 1.791,76 EUR/13.500,00 kn, a kojemu iznosu se pribraja iznos PDV od 447,94 EUR/3.375,00 kn, tako da ukupni troškovi tuženika nakon što je postupak u ovom predmetu nastavljen iznose 2.239,84 EUR/16.875 kn, a određeni su na temelju članka 154. ZPP-a, u svezi s člankom 155.ZPP-a.

25. Zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbe odbijen je na temelju članka 166. ZPP-a u svezi s člankom 154. ZPP-a.

26. Slijedom navedenog presuđeno je kao izreci ove presude.

U Karlovcu 18. siječanj 2023.

Predsjednica vijeća
Vinka Vrančić

Broj zapisa: **eb318-98998**

Kontrolni broj: **0a14f-5d2e4-fd5fb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Vinka Vrančić, O=ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.